

mærksom paa, at, naar Summen er bevilget paa Tillægsbevillingsloven, saa kan den ubetales samme Dag, Loven udkommer; men det Samme er ikke Tilfældet, naar den bevilges paa Finantsloven. Hvad der igrigt har bevæget mig til at optage den paa Tillægsbevillingen, er Hensynet til, at den vedkommende Mand, saasnart det paa nogen Maade var muligt, kunde faae Beskeed. — Der er et Punkt, som det ærede Medlem har overseet — ja, det er maaskee et mindre rigtigt Udtryk, thi det har ikke foreligget ham, — vedrørende Landhøjskolen. At den ubethdelige Udgift til Smedien allerede er afholdt, istedetfor først at blive forlangt til næste Aar, er ikke skeet uden god Grund. Skjøndt man gennem flere Aar har følt Savnet af den foretagne Forandring, hidrører Opsættelsen ligefrem derfra, at man i længere Tid har været betænkt paa at gjøre noget langt Betydeligere, nemlig at foretage en heel Ombygning af Bygningen og Omflytning derude; da man opgav dette, fandt man det ikke forsvareligt længere at opsætte en saa fornuftig Foranstaltning som den, der nu er truffen, og som kun andrager et Beløb af 283 Rd. — Jeg skal give det ærede Medlem fuldstændigt Ret i, at det i og for sig er ligegyldigt, enten man opfører 10,000 Rd. paa Udgiftssiden og 4,000 Rd. paa Indtægtsiden, eller man opfører under Tøt, 6,000 Rd. til Udgift; men jeg skal dog mene, at det er forsvareligt, at den Indtægt, som hidrører fra caserede Materialier, drages fra Udgiften til Anskaffelse af de nye Materialier, med andre Ord, at forsaavidt et Reparationsarbejde paa en Bygning medfører en forholdsvis lille Indtægt ved Realisationen af casable Gjenstande, at saa denne Indtægt kommer til Afdrag paa den samlede Udgift til Arbejdet. Dette er jo imidlertid kun et formelt Spørgsmaal, og uden nogen reel Betydning. Dmtrent paa samme Maade forholder det sig med de Leieindtægter, som ere fradragne i den Bygningssum, der er medgaaet til Frederiksberg Slot. Dette hidrører ganske ligefrem derfra, at disse Leieindtægter ere tilveiebragte ved selve Arbejdet. Det er en forøget Indtægt af Frederiksberg Slot, ikke hidrørende fra, at

man overhovedet har kunnet forhøje Leieafgiften af tidligere beboede Leiligheder derude; men det er ligefrem en Indtægt, som hidrører fra, at man, ved at anvende det opførte Beløb paa Slottets Istandsættelse, har gjort det muligt at faae deene forøgede Indtægt. Disse Leieindtægter staae altsaa i en ganske nøie og indberlig Forbindelse med selve det paa Slottet udførte Arbejde; men jeg skal indrømme, at det i og for sig er aldeles ligegyldigt, hvorledes man opfører de paagjældende Udgifter og Indtægter, og jeg skal ikke indvende Nogetsomhelst imod en Ompostering.

Jens Jørgensen: Jeg skal til, hvad der er udtalt af et æret Medlem fra Kolbing (Berg), søie, at det netop er den almindelige Klage over Erstatningscommissionen, at den ikke har undersøgt Sagerne nøie, og jeg skal dertil knytte den Bemærkning, at den Erfaring, jeg har fra den forrige Erstatningscommission, hvoraf jeg selv var Medlem, gaaer ud paa, at, dersom vi blot havde holdt os til de foreliggende skriftlige Dplysninger og ikke tillige tilkaldt de Vedkommende selv, saa vare vi komne til en urimelig Erstatning. Havde vi ikke gjort dette, saa vilde vi være komne til at udgive mangfoldige Penge, som vi nu strøg, netop fordi det ofte var urimelige Fordringer, der bleve stillede, og jeg tvivler om, at der er sparet Noget ved den Fremgangsmaade, der er fulgt denne Gang.

Rettelser.

Sp. 2133, Linie 28—29 f. o.: „vi ville gaae ind paa Apostlenes Skik og dese Allehaande, Godt og Ondt, med Dig“ læs: „vi ville efterkomme Apostlenes Anmodning til de Christne om at dese allehaande Godt med den, som underviser os“

Sp. 2154, Linie 17—22 f. o.: „der kan . . . kom ikke“ læses saaledes: „det kunde let ske, at saadan Menighed blev lige saa uheldig stillet som Bruden, om hvem det fortælles, at hendes Fader havde ladet slagte de fede Oxne, Maaltidet tilberede og fremsatte for Gæsterne, samt derefter Bruden med Gæsterne fremstille sig i Kirken, bestandig ventende paa, at Brudgommen skulde komme, men han kom ikke“